

PĘDZIWIATR (4) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* pędziwiatr (2). ◇ *G* Pędziwiatra (1). ◇ *I* pędziwiatr(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Człowiek zmienny, niepoważny, lekkoduch* (3) : A pátrz iáko y ciebie pędziwiátrem zowie/
Bo to wie iż młodemu zówzdy łzumi w głowie. *RejWiz* 40, 39v; *Proteo mutabilior* [...], *Płochy/*
Nieftátieczny/ by wiátr/ Kuropłoch/ Pędziwiárt [!]/ *Ták ftátieczny yáko másło ná słóncu. Mqcz* 327d.

2. *n-pers* (1) : Item kałzcze [...] kthora myełzka na Nowey Grobli v pądziwyatra vkradł plałcz
LibMal 1550/152.

Synonim: 1. kuropłoch.

KWysz